

propria prestiturus cum sollempnitatibus debitis et consuetis, dantes tibi presentis litteras maiestatis nostre sigillo signatas in testimonium super eo. Datum Brisaci. iiii. id. Aprilis, anno domini millesimo ccc. nono, regni vero nostri anno primo.

Arch. capit. n. 1309. Copie; vgl. n. 8.

43. 1309. April 19.

Erzbischof Peter von Mainz bezeugt, dass Heilmann, sein Burggraf zu Starkenberg, dem römischen Könige Heinrich und dessen Nachfolgern in der Grafschaft Luxemburg seinen Hof zu Esseborn zu Lehen aufgetragen habe.

Nos P. dei gracia sancte Maguntine sedis archiepiscopus sacri imperii per Germaniam archicancellarius tenore presencium constare volumus universis, quod Heylmannus buregravius noster in Starkenberg in nostra constitutus presenciam curiam suam in Esseburne cum sex laneis ad ipsam pertinentibus, quam proprietatis titulo possidebat in manus serenissimi domini nostri domini H. Romanorum regis et successorum suorum in comitatu Luzzelinburgensi libere resignavit et eam cum predictis laneis a prefato domino nostro rege recepit in feodum per se et successores suos ab ipso domino nostro rege et suis successoribus comitibus Luzzelinburgensibus jure feudali in perpetuo possidendam. In cuius rei testimonium ad rogatum dicti Heylmanni presentes litteras fieri et sigillo nostro cum sigillo dicti Heylmanni fecimus roborari. Datum Basilee anno domini m. ccc. ix. xiii. Kal. Maii.

Arch. capit. n. 1308. Original. — Kurz nachher nahm der König auch den Mainzer Marschall Johann von Waldeck in ähnlicher Weise als luxemburgischen Vassallen an.

44. 1309. Juli 19.

Papst Clemens V. schreibt dem K. Heinrich, dass er dem Peter, bisherigen Bischof von Magelonne das Bisthum Kammerich übertragen habe.

Clemens episcopus servus servorum dei carissimo in Christo filio Henrico regi Romanorum illustri salutem et apostolicam benedictionem. Divine gratia maiestatis acquiritur, si ministris eius et hiis precipue, qui pontificali sunt preediti dignitate pro ipsius reverentia condignus honor impenditur et favor necessarius exhibetur. Nuper siquidem Cameracensis ecclesia per translationem per nos factam de venerabili fratre nostro Philippo, episcopo tunc Cameracensi et in archiepiscopum Senonensem electo, ad ecclesiam Senonensem tunc vacantem per obitum bone memorie Stephani archiepiscopi Senonensis pastoris solacio destituta, nos provisionem faciendam ea vice dictae Cameracensi ecclesie de prelato dispositioni nostre et sedis apostolice specialiter reservantes, decrevimus extunc irritum et inane, si secus super hoc scienter vel ignoranter contingeret attemptari. De ipsius itaque Cameracensis ecclesie ordinatione sollicito cogitantes, ne prolixioris vacationis exposita incommodis remaneret, post